

ČLOVEK, DELO, PRODUKTIVNOST

V naši družbi je človek osnovni dejavnik vseh družbenih in gospodarskih gibanj. Od njegovega znanja, sposobnosti in učinkovitosti pa je odvisno, kako bo naša samoupravna socialistična družba napredovala.

Bežigranski izvršni svet je obravnaval akcijski program za povečanje produktivnosti dela v okviru akcije »Človek, delo, produktivnost« in ugotovil, da moramo na svojih tleh v konkretnih okoljih razvijati tehnična, družboslovna in samoupravna znanja ljudi v procesu proizvodnje ter vzgojo in izobraževanje za delo v delovnem in prostem času. Tu je izredno pomembno stalno povečevanje znanstveno-raziskovalne dejavnosti, v obliki iznajdb, patentov, racionalizacij, dobrih organizacijskih in tehničnih rešitev. To bo odločilno vplivalo na zmanjševanje tehnološke in dohodkovne odvisnosti od tujih licenc in prispevalo k našemu enakopravnemu vključevanju v mednarodne ekonomske tokove.

Na poti do višje produktivnosti

Od znanja, sposobnosti in učinkovitosti delovnega človeka je odvisen napredek družbe

V vsakem delovnem kolektivu moramo omogočiti delovnemu človeku, da bo kar največ ustvaril, da bo optimalno uporabljal proizvodna sredstva, delovni čas in znanje in da bo ustrezno svojem delovnemu učinku tudi nagrajen. Osnovno vodilo akcije, katere pobudnik je mestna konferenca zveze komunistov, je bitka za višjo produktivnost dela posameznika in delovnega kolektiva.

Nujni so premiki na področju uveljavljanja delitve sredstev za osebne dohodke na podlagi ustvarjalnosti in minulega dela. Neposredne aktivnosti v izvajanju akcije so v pripravljanju akcijskih programov v ozd in samoupravnih organizacijah.

Vzgojnoizobraževalne organizacije morajo posebno skrb posvetiti vzgoji mladih rodov v cilju spoštovanja ustvarjalnosti in dela. Znanstveno-raziskovalne organizacije morajo obravnavati možnosti za večjo uporabo znanstvenih raziskav in odkritij v vsakodnevni praksi. Zdravstvene organizacije morajo povečati učinkovitost preventivne zdravstvene zaščite in zmanjšati možnosti za pridobivanje neopravičenega bolniškega staleža. Telesnokulturne organizacije pa naj se še bolj posvetijo osnovni rekreaciji delavcev in občanov. V SIS morajo vsebinsko določiti dohodkovne osnove svobodne menjave dela, v krajevih skupnostih pa ustvarjati objektivne pogoje za boljše počutje občanov.

Člani izvršnega sveta so ocenili, da se pravzaprav že vsakodnevno delo izvršnega sveta, od obiskov trojk v ozd, priprav analiz, do obravnave raznih gradiv, kaže in preverja v bitki za večjo produktivnost dela in smotru številnih akcij »Človek, delo, produktivnost«. Poleg tega pa bo izvršni svet za uresničevanje smotra akcije še pobudnik in nosilec različnih aktivnosti.

D. BESEDNJAK

Črnuče so v jesenskih dneh veliko gradbišče. Dela pri obnovi mostu čez Savo se nagibajo v drugo polovico, zastavili pa so tudi pri težko pričakovani obnovi Titove ceste od gostišča Rogovlec do avtobusnega obračališča. Zdej so že začeli polagati kanala za odvajanje vode s cestišča, ki ga gradijo zdej, bodo položili še fekalni kanal, uredili hodnike za pešce in kolesarski stezi ter osvetlili cesto. Obe križišči s cesto Ceneta Štuparja bosta semaforizirani, glavna dela pa bodo končana še letos.

V cvetu Vorančevih dni

Uršlja gora se je kopala v megli, ko je Peca v sončnem objemu toplo pozdravila učence šestih razredov osnovne šole dr. Vita Kraigherja. V cvet Vorančevih dni na Koroškem so se vpletli s prisotnostjo na otvoritvi Prežihove bajte. Tamkajšnja kulturna skupnost je namreč odkupila bajto in jo preuredila v muzej, v katerem so številni spomini na našega Prežihovega Voranca. Učenci so z zanimanjem gledali leseno bajto, zgrajeno v koroškem stilu in veličasten kip pisatelja nedaleč stran. Pred kipom so izvedli kratek recital, nato pa

so se odpravili v Slovenj Gradec, kjer so si v likovnem salonu ogledali razstavo otroške likovne ustvarjalnosti »otroci za boljši svet«.

M. PANDEL

OB 60-LETNICI SKOJ

Lepo je v naši domovini biti mlad...

»Lepo je v naši domovini biti mlad...« so zapeli pevci oktetne šole za rezervne oficirje iz vojašnice Boris Kidrič na svečani prireditvi ob 60-letnici SKOJ, ki sta jo organizirala koordinacijski odbor ZSMS v JNA Ljubljanske armadne oblasti in konferenca ZSMS splošne srednje vojaške šole Franc Rozman-Stane, v dvorani doma JLA sredi oktobra.

Na svečanosti so sodelovali pevski zbor SSVŠ Franc Rozman-Stane pod taktirko profesorja Vlada Modica, recitatorki vojašnice Borisa Kidriča, učenske pedagoške gimnazije in baletna skupina srednje šole za baletno izobrazbo iz Ljubljane.

Proslava je potekala ob glasbeni spremljavi velikega plešnega orkestra garnizona Ljubljana pod vodstvom Ladislava Leška.

IVAN ŠUČUR

POPRAVEK

Priznanja za aktivno delo

Načelnik oddelka za splošne in skupne zadeve občinske skupščine Franci Mekinda nam je posredoval popravek članka »Plakete in značke vzornim voznikom« iz naše 15. številke.

»Ne gre za podelitev značk vzornim voznikom, temveč za podelitev značk sveta SPV, priznanja za aktivno delo na področju preventivne in vzgoje v cestnem prometu, temveč je to priznanje republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.«

anketa

Tekmovanje ob dnevu mrtvih?

Kdo bo imel lepše urejen grob, več (in to dražjih) rož ali resničen spomin na pokojnike

Dan mrtvih... Vsakoletni dan, ko se spominjamo svojih. Toda, le zakaj prav na ta dan, in le enkrat letno? Mar ne bi bilo najlepše, če bi jih imeli v srcih tudi tedaj, ko niso kake obletnice, spominski dan? Ljubljanske žale so oživele. Občani se zbirajo ob grobovih, pospravljajo, urejajo, da bi bilo ob dnevu mrtvih kar najlepše...

JOŽA ČASAR, upokojenka: je rekla: »Dan mrtvih, ali kako se mu že drugače pravi, je enkrat letno. Ali ne bi bilo bolje, če bi se pokojnikov spominjali tudi sicer? Meni bi se to zdelo mnogo boljše, pa tudi lepše! Res pa je, da je treba ob tem dnevu grobove tudi urediti...«

MARIJA KOŠAK: »Ne vem, zakaj je v navadi da se pokojnikov spominjamo le enkrat letno? Mar zato, da se tedaj pokažemo pred drugimi, in želimo poudariti, da zelo mislimo nanje? To ni lepo! Skrbeti bi morali za njihove grobove tudi sicer, ne glede nato, ali gre za praznik ali obletnico!«

BRIGITA MARINŠEK: »Je že prav, da so na grobovih rožice; da so grobovi vzdrževa-

ni! Ampak vseeno, le malo preveč razmetavamo in tekmujejo med seboj, kdo bo imel več in bogatejše okrašen grob. Vsaj polovico denarja, ki ga porabimo tako, bi lahko dali kakim dobrodelni organizaciji, recimo »Rdečemu križu«...«

MARJAN OBADIČ: »Lepo je, da se pokojnikov spominjamo, pa čeprav na ta dan. To je vendar že stara navada. Vendar bi lahko vse skupaj storili skromnejše. Tako pa ljudje kar tekmujejo med seboj, kdo bo imel bogatejšo okrašen grob, po možnosti celo z rožami, uvoženimi iz tujine. Vse preveč bahavosti je še med nami.«

TINCA SLABANJA: »Podpiram mnenja, ki ni malo, da je treba resnično pietetno do pokojnih negovati. Toda, pretiravati vendar ne gre. Zlasti, če gre za bahavost in »razkazovanje«. Ne bi raje, denimo, polovico izdatkov za cvetje namenili izgradnji Onkološkega inštituta, ali kake druge ustanove? Se vam ne zdi, da tu in tam v tem že nagibamo k malo-meščanščinu?«

I. A. - S. B.

Joža Casar

Marija Košak

Brigita Marinšek

Marjan Obadič

Tinca Slabjanja

Vzemi si čas, ne življenja!

Prometna varnost na slovenskih cestah je vse prej kot zavidljiva. V prvih devetih mesecih letošnjega leta je za posledicami prometnih nesreč v naši republici umrlo 557 ljudi. V istem obdobju lanskega leta jih je umrlo 526, obenem pa moramo vedeti, da je bilo lansko leto rekordno po številu smrtnih žrtev, saj jih je bilo koncem leta celo 732. Torej so letošnji obeti še bolj črni kot lanski.

Kako pa je s prometno varnostjo na področju naše občine? Lani je bilo na bežigrayskih cestah 331 hujših prometnih nesreč, umrlo pa je 15 ljudi.

V letošnjem prvem polletju je bilo 128 hujših nesreč, v katerih je umrlo 10 ljudi.

Prometna varnost je na področju naše občine le boljša kot lani. S tem pa seveda ni računeno, da bo tako tudi ostala. Ali bo slabša ali boljša od lanske, je odvisno predvsem od nas samih, saj podatki povedo, da 70 do 80 odstotkov nesreč, tistih najhujših, povzročijo prometni udeleženci - domačini. Zato naj velja, ne glede na trenutno ugodne statistične pokazatelje, opozorilo na skrajno previdnost vsak trenutek, ko smo na cesti. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SRS

V SPOMIN

DRAGI RODIČEVI

Draga Rodičeva je prišla k nam iz Gorskoga kotarja nad Reko. Z družino in z dvema sestrama je, razen nekaj zadnjih let, živela v Stožicah pri Ljubljani. Z možem, ki je umrl že leta 1938, si je omislila pletiljsko obrt, ki pa jo ni prav nič motila, da ne bi leta 1941, povezana s predvojnimi komunistom Romanom Omahnem, svojo napredno narodno zavest povsem posvetila idejam in ciljem narodnoosvobodilnega boja.

Organizirani mladinci so pri njej našli tisti žar, ki je potreben, da se odločiš za akcijo. Njeno prepričanje, da moramo okupatorja točiti tako in povsod in njeno zaupanje, da to zmoremo, je dograjevalo pogum za ilegalni boj in oboježen spopad.

Draga Rodičeva in vsi člani njene družine so tako, kot so učili, delali tudi sami. Sin Mirko je odšel takoj v partizane, Martin, star komaj 12 let, pa je mladincem, ki so odhajali v partizane, prinašal opremo na dogovorjeni kraj. Draga je po navodilih rajonskega vodstva OF razpredila široko mrežo zbiranja vsega, kar so partizani rabili. Bila je celo povezana z intendantom glavnega štaba slovenske narodnoosvobodilne vojske. Zlasti so bile dragocene njene pošiljke zdravil, ki jih je po zvezah dobivala iz ljubljanske bolnišnice.

S svojo preprostostjo in prepričevalno borbenostjo je med ženskimi aktivistkami OF rajona Ježica, v času najhujšega belogardističnega in domobranskega terorja, v letih 1943 in 44, vzdrževala zvezo z Ljubljano za ves jeziški rajon, vse do izdajstva in aretacije 1. avgusta 1944. Na zasilnišnih so jo strašno mučili in končno, ne da bi kaj izdala, bolno, internirali v Ravensbrücku.

Draga Rodičeva je bila dobra, pogumna in praktična žena. Svoje bolečine je znala skriti, predvsem pa podrediti višjim in skupnim ciljem, celo v času, ko je bila boj z zahrbtno boleznijo. Tudi njo bi premagala, če ne bi bilo posledic mučenja in internacije.

Umrla je v 81. letu starosti, 12. oktobra, v bolnici na Reki 19. oktobra pa smo jo z vojaškimi častmi pokopali v Stožicah. Bila je nosilka Partizanske spomenice 1941 in drugih državnih odlikovanj, narodnoosvobodilno gibanje v naši občini pa je bilo tako zelo povezano z njo, da ji pripada častno mesto med najrevolucionarnejšimi aktivisti OF ljubljanskega Posavja.

S. K.

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Leta 1971 je časopis prejel

PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Izhaja vsajih 14 dni

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad - Urja uredniški odbor: Iztok Ausec, Vlado Beznik, Danilo Besednjak, Tadej Bratok, Stane Droljč (pomočnik odd. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komarčič, Joško Pirnar (glavni urednik) in Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Šučur in Neva Železnik - Telefon uredništva 314-745 - Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Staničeva 41 - Uprava: Staničeva 41, telefon 314-745; vodja uprave: Martina Vučemilo - Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 - Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigrayski občini - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo - tozid Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovarjeva 1 - Naklada: 27.300 izvodov